

Καστορίας Καλλίνικος: Ο Ιησούς Χριστός στην οικογένεια, την συνοδεία και τον Ναό

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Καστορίας](#)

• Μητροπολίτου Καστορίας κ. Καλλινίκου

Άγαπητοί αδελφοί καί αγαπητά μου παιδιά

Σέ κάθε έπετειακή εύκαιρία, όπως είναι ή αρχή τοῦ νέου ἡμερολογιακοῦ ἔτους, ανταλλάσσουμε εὐχές γιά καλή χρονιά.

Ὅμως, ὁ χρόνος ἀπό μόνος του εἶναι λίαν καλός, ὡς δημιούργημα τοῦ Θεοῦ.

Συνεπῶς, οἱ εὐχές μας μᾶλλον πρέπει νά εἶναι: «Ἄς ἀξιοποιήσουμε καλῶς τό δῶρο τοῦ Θεοῦ, τόν νέο χρόνο».

Εὐθυγραμμιζόμενος σέ αὐτήν τήν προοπτική, θά λάβω ἀφορμή ἀπό τό σημερινό

εὐαγγελικό ανάγνωσμα, γιά νά ἐκφράσω τίς εὐχές μου γιά ἕνα εὐλογημένο νέον ἔτος.

*

Ἀκούσαμε σήμερα ἀπό τόν Εὐαγγελιστή Λουκᾶ νά περιγράφει τό γεγονός τῆς ἀναβάσεως τοῦ δωδεκαετοῦς Ἰησοῦ Χριστοῦ μέ τήν Κυρία Θεοτόκο καί τόν δίκαιο Ἰωσήφ στά Ἱεροσόλυμα γιά τό ἐτήσιο προσκύνημα στόν Ναό τοῦ Σολομῶντος.

Ἀφοῦ τελείωσαν τό προσκύνημα, ἡ Θεοτόκος μέ τόν Ἰωσήφ πῆραν τόν δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς. Νόμιζαν ὅτι τούς ἀκολουθεῖ καί ὁ δωδεκαετής Ἰησοῦς, εὕρισκόμενος στήν συνοδεία, μαζί μέ τά ἄλλα παιδιά. Μετά, ὅμως, ἀπό πορεία μιᾶς ἡμέρας, διαπίστωσαν τήν ἀπουσία Του. Καί μέ μεγάλη, προφανῶς, ἀγωνία, ἐπέστρεψαν στά Ἱεροσόλυμα ἀναζητοῦντες Αὐτόν. Τελικά, εὗρηκαν τόν Ἰησοῦ στόν Ναό, νά συζητᾷ μέ τούς διδασκάλους τοῦ νόμου.

Ἡ Παναγία Τόν ἐρώτησε ἐναγωνίως, γιατί δέν τούς ἀκολούθησε καί τούς ἔκανε νά ἀνησυχήσουν.

Ὁ δωδεκαετής Ἰησοῦς, στόν πρῶτο αὐτό λόγο Του πού διασώζεται ἀπό τούς Εὐαγγελιστές, ἀπάντησε ὅτι ἦταν φυσικό νά βρίσκεται στό σπίτι τοῦ Πατέρα Του. Μέ τήν ἀπάντηση αὕτη, ἀποκάλυψε τήν ἀλήθεια γιά τήν θεϊκή Του φύση καί τήν ὑποστατική του ιδιότητα ὡς κατά φύσιν Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ Πατέρα. Μιά ἀπάντηση πού δέν κατενόησαν ἀμέσως καί στήν πληρότητά της ἡ Μητέρα Του καί ὁ δίκαιος Ἰωσήφ.

*

Στό γεγονός αὐτό, πέρα ἀπό τά ἄλλα πολλά καί βαθειά νοήματα καί μηνύματα, διακρίνονται καί τρεῖς εὐλογημένοι θεσμοί. Διακρίνουμε τήν οἰκογένεια, τήν συνοδεία-κοινότητα καί τήν ἐκκλησία.

Τήν οἰκογένεια τήν ἀποτελοῦν ἡ Κυρία Θεοτόκος καί ὁ Ἰησοῦς Χριστός, μαζί μέ τόν δίκαιο Ἰωσήφ, τόν ὁποῖον ἡ Πρόνοια τοῦ Θεοῦ ὄρισε νά προστατέψει τήν Μητέρα καί τό Παιδίον.

Τήν συνοδεία-κοινότητα ἀποτελοῦν ὅλες μαζί οἱ οἰκογένειες, πού πορεύονταν, ἔχοντας κοινές παραδόσεις καί κοινό σκοπό, πού ἦταν ἡ τέλεση τοῦ προσκυνηματος στόν Ναό. Ἦταν τόση ἡ ἐνότητα αὐτῆς τῆς κοινότητος, ὥστε τά παιδιά νά πορεύονται μαζί μέ τούς μεγάλους, σέ ξεχωριστή ὁμάδα, καί νά αἰσθάνονται, παιδιά καί γονεῖς, πλήρη ἐμπιστοσύνη καί ἀσφάλεια.

Τήν ἐκκλησία ἀποτελεῖ ἡ ἴδια κοινότητα, πού πιστεύει τόν Θεό ὡς Πατέρα, καί ὄχι

μόνο ως δημιουργό ή ως απρόσωπη δύναμη, και συνάγεται στόν Ναό για Τόν λατρέψει.

Ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός ἔζησε καί εὐλόγησε τούς τρεῖς αὐτούς θεσμούς, τήν οἰκογένεια, τήν συνοδεία-κοινότητα καί τήν λατρευτική κοινότητα.

*

Στήν σύγχρονη ἐποχή, ὅπως τήν βιώνουμε στήν πατρίδα μας, οἱ τρεῖς αὐτοί θεσμοί δέχονται δυνατά πλήγματα, μέ τραγικές συνέπειες γιά τό γένος καί γιά τόν καθένα μας.

Ἡ οἰκογένεια βάλλεται. Βάλλεται κυρίως ἀπό τόν ἐκχυδαϊσμό τῆς οἰκογενειακῆς ζωῆς, ὁ ὁποῖος ἐκχυδαϊσμός προωθεῖται καί προβάλλεται μέ τήν ἀνοχή κυρίως αὐτῶν πού εἶναι ἀρμόδιοι καί ὑπεύθυνοι γιά τήν παιδεία τοῦ λαοῦ. Χαρακτηριστικό ἀποτέλεσμα τῆς οἰκογενειακῆς κρίσης, εἶναι ἡ ποινικοποίηση τῆς οἰκογενειακῆς ζωῆς, πού ἀποτελεῖ, ως ἐξέλιξη, μεγάλη ντροπή γιά τόν σύγχρονο πολιτισμό.

Ἡ κοινότητα, ως μιά συνοδεία μέ παραδοσιακές ἀρχές, ἐπίσης βάλλεται, ἀπό τίς ψυχολογιστικές θεωρίες καί ἀπό τόν ἀσύδοτο δικαιωματισμό. Τήν κρίση τῆς κοινότητας τήν χαρακτηρίζει ἡ ποινικοποίηση τῆς κοινωνικῆς κριτικῆς καί τῆς κοινῆς κοινωνικῆς συνείδησης.

Τέλος, ἡ λατρευτική κοινότητα σμικρίνεται, λόγω τῆς ἐνσυνείδητης ἐπιλογῆς τοῦ σύγχρονου κόσμου νά ζεῖ στήν ἀπόλυτη μοναξιά.

Ἡ ἀπόλυτη μοναξιά ὀρίζεται ἀπό τήν ἄρνηση τῆς Ἐνανθρώπησης τοῦ Θεοῦ καί ἀπό τήν ἔλλειψη προσευχῆς πρός τόν Θεό Πατέρα. Εἶναι χαρακτηριστικό τῆς ὑπαρξιακῆς αὐτῆς μοναξιᾶς ἡ φράση πού ἀκούγεται καί ἀπό ἐπίσημα χεῖλη: «εἶμαι αὐθύπαρκτος», «εἶμαι αὐθύπαρκτη...». Πόση ἄγνοια καί τί τραγωδία κρύβει αὐτή ἡ ἀπόφανση!

*

Κατόπιν τούτων, οἱ εὐχές μου γιά τό νέον ἔτος 2026 ἐπιθυμῶ νά περιλαμβάνουν τούς τρεῖς αὐτούς θεσμούς:

Εύχομαι νά αντιμετωπίσουμε τήν οίκογενειακή κρίση, μέ τήν σωστή διαπαιδαγώγηση τοῦ λαοῦ στήν οίκογενειακή ζωή. Μέ τήν καλλιέργεια τῶν ἀρετῶν τῆς ἀγάπης, τοῦ σεβασμοῦ καί τῆς ὑπομονῆς. Καί μέ τήν καλλιέργεια ἀφιερώσεων. Ἀφιερώσεων στήν οίκογένεια καί στόν μοναχισμό. Στήν Ὁρθόδοξη Παράδοση οἱ δύο αὐτοί θεσμοί, οίκογένεια καί μοναχισμός, δέν εἶναι ἀντίθετοι, ἀλλά παράλληλοι καί στηρίζει ὁ ἓνας τόν ἄλλον.

Εύχομαι νά αντιμετωπίσουμε τήν ἀκοινωνήτη κοινωνία μέ τήν Ἑλληνορθόδοξη Παράδοσή μας, πού εἶναι φιλόθεη καί φιλόανθρωπη καί ὄχι φίλαυτη. Μιά Παράδοση πού συνδυάζει τήν ἐλευθερία μέ τήν ἀγάπη.

Καί εύχομαι νά ἐνδυναμώνεται ἡ λατρευτικῆς ζωῆς, μέ τήν πίστη στόν Θεό πού ἔγινε ἄνθρωπος, μέ ἐμπιστοσύνη στήν Ἐκκλησία Του, μέ ἔμπονη προσευχή στόν Θεό Πατέρα μας καί μέ τήν ἀγάπη μεταξύ μας. Μέσα στήν λατρευτική κοινότητα ἐφαρμόζεται τό Εὐαγγέλιο καί οἱ ἐντολές τοῦ Χριστοῦ μας.

*

Μέ αὐτές τίς σκέψεις, εύχομαι σωτήριο καί εὐλογημένο τό νέον ἔτος 2026. Εύχομαι κάθε εὐλογία στήν Πατρίδα μας.

Μέ θερμές πατρικές εὐχές

****Ποιμαντορική Ἐγκύκλιος 53 Ἐπί τῇ εἰσόδῳ εἰς τό Νέον Ἔτος 2026***